

Ομαλοποίηση (Regularization)

Νευρωνικά Δίκτυα και Βαθιά Μάθηση

Εισαγωγικές Έννοιες

Προσαρμογή

Γενίκευση

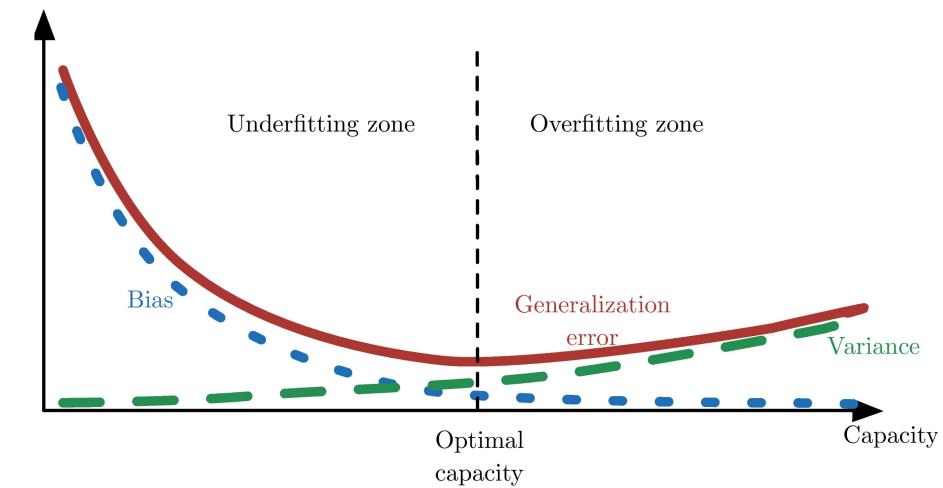
- Επιθυμητό αποτέλεσμα κάθε διαδικασίας μάθησης είναι το μοντέλο να έχει καλή απόδοση όχι μόνο στα δεδομένα που έχει εκπαιδευτεί αλλά και σε νέα δεδομένα, μια διαδικασία που είναι γνωστή ως **γενίκευση (generalization)**
 - Μικρό σφάλμα εκπαίδευσης (*training error*)
 - Μικρή διαφορά μεταξύ σφάλματος εκπαίδευσης και σφάλματος γενίκευσης (ή αλλιώς σφάλματος ελέγχου – *test error*)

Στατιστική θεωρία μάθησης

- *Statistical Learning Theory*
- Βασική υπόθεση εργασίας
- Κάθε πρόβλημα μοντελοποιείται ως μια διαδικασία παραγωγής δεδομένων που προκύπτουν από **άγνωστη** σε εμάς **κατανομή**
- Κάθε πιθανό δείγμα των δεδομένων, είτε ανήκει στο σύνολο εκπαίδευσης είτε στο σύνολο ελέγχου, παράγεται **ανεξάρτητα** (*independent*) από τα υπόλοιπα, από την **ίδια κατανομή** (*identically distributed*) $\Rightarrow i.i.d assumptions$

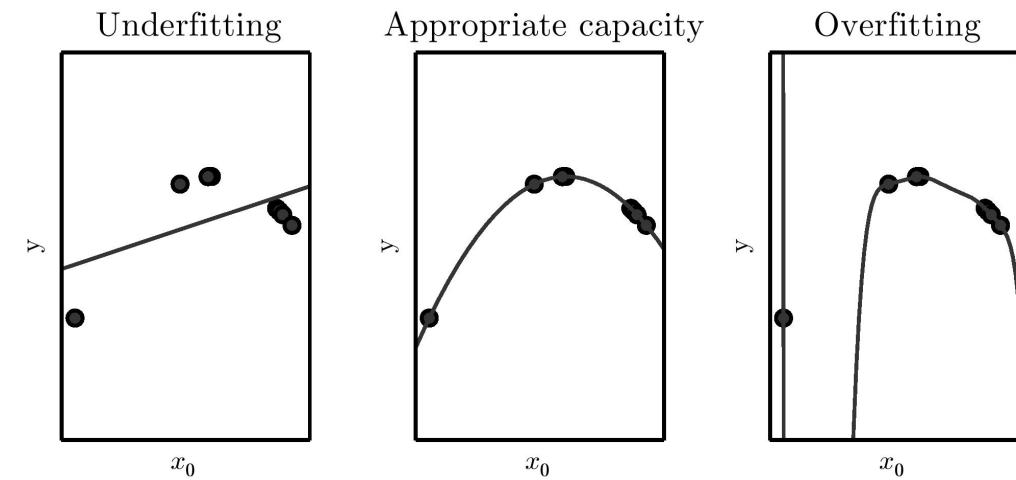
Υπερπροσαρμογή και Υποπροσαρμαγή

- **Υποπροσαρμογή (*underfitting*)**
 - Το μοντέλο δεν μπορεί να μειώσει το σφάλμα εκπαίδευσης
- **Υπερπροσαρμογή (*overfitting*)**
 - Το μοντέλο δεν μπορεί να μειώσει το «χάσμα» μεταξύ **σφάλματος εκπαίδευσης** και **ελέγχου**
- **Χωρητικότητα (*capacity*)**
 - Καθορίζει την ικανότητα του μοντέλου να γενικεύει
 - Σχετίζεται άμεσα με τον **χώρο υποθέσεων (*hypothesis space*)** του μοντέλου

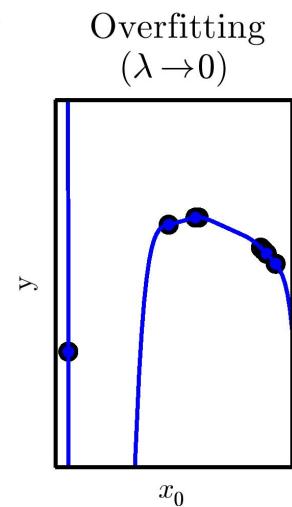
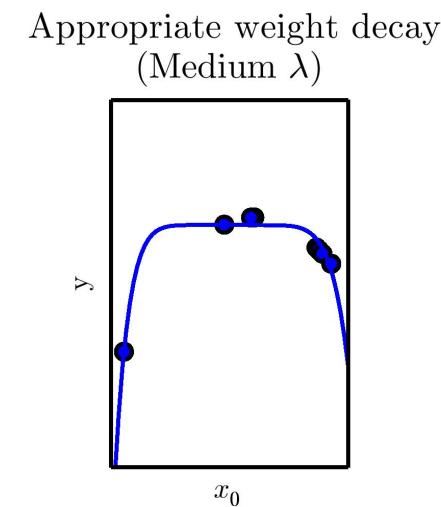
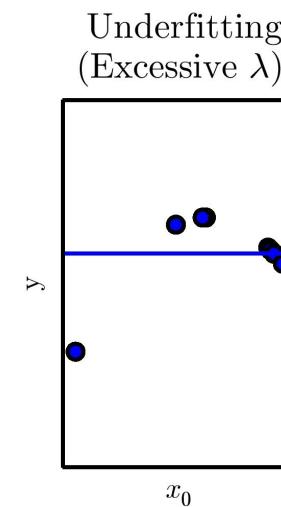
Χωρητικότητα και Δυνατότητα Μάθησης

- Τα μοντέλα μηχανικής μάθησης έχουν τη **βέλτιστη απόδοση** όταν η **χωρητικότητά** τους είναι η **κατάλληλη** για το **πρόβλημα** που τους ζητείται να μάθουν
- Τα μοντέλα με **ανεπαρκή χωρητικότητα** δεν μπορούν να επιλύσουν πολύπλοκα προβλήματα
- Τα μοντέλα με **υψηλή χωρητικότητα** επιλύουν πολύπλοκα προβλήματα, αλλά ενδέχεται να εμφανίσουν **υπερπροσαρμογή**

Έλεγχος του χώρου υποθέσεων

- Στις περισσότερες περιπτώσεις είναι **δύσκολο να καθοριστεί επακριβώς** εκ των προτέρων ο χώρος υποθέσεων ενός μοντέλου
- Μπορούμε, ωστόσο να ξεκινήσουμε από ένα μεγάλο χώρο υποθέσεων και όσο προχωράει η εκπαίδευση να **ενισχύουμε** ή να **εξασθενούμε** συγκεκριμένα χαρακτηριστικά

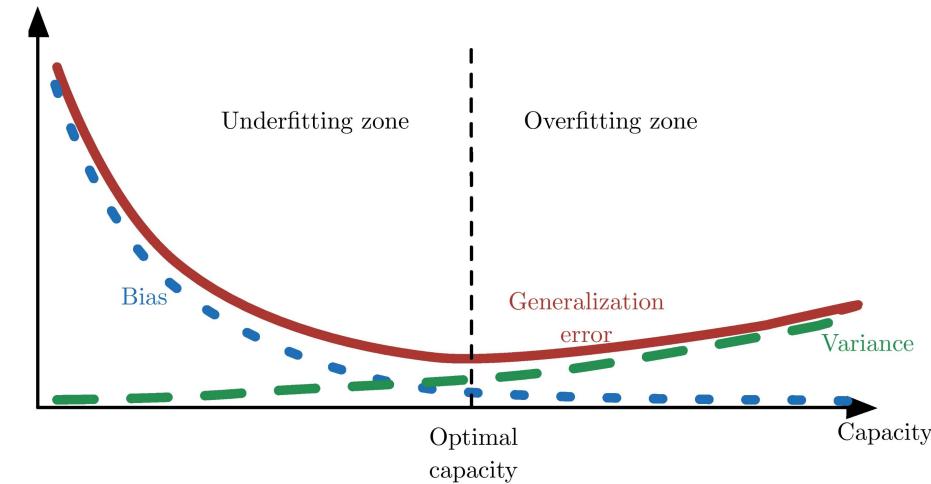

Μεροληψία και Διακύμανση

- Μετρούν δύο διαφορετικά είδη σφάλματος σε έναν εκτιμητή
- **Μεροληψία (bias)**
 - Μέτρο της αναμενόμενης απόκλισης της πρόβλεψης του εκτιμητή από την πραγματική τιμή
 - **Υψηλή μεροληψία** σημαίνει ότι το μοντέλο έχει «**υπεραπλουστεύσει**» τα δεδομένα
- **Διακύμανση (variance)**
 - Μέτρο της απόκλισης των προβλέψεων του εκτιμητή σε «**παραπλήσια**» δεδομένα
 - **Υψηλή διακύμανση** σημαίνει ότι το μοντέλο δεν μπορεί να **γενικεύσει**

Ισορροπία μεταξύ μεροληψίας και διακύμανσης

- Bias-variance trade-off
- Στόχος κάθε διαδικασίας μάθησης
- Στόχος της **ομαλοποίησης** είναι να **μειώσουμε** τη διακύμανση του μοντέλου, **χωρίς** να **επηρεαστεί** η μεροληψία του

Εισαγωγικές Έννοιες

Ομαλοποίηση

Ομαλοποίηση

- Ορισμός
 - *Κάθε τροποποίηση ενός αλγορίθμου μάθησης που στόχο έχει τη μείωση του σφάλματος γενίκευσης του και όχι του σφάλματος εκπαίδευσής του καλείται ομαλοποίηση*
- Τεχνικές
 - Προσθήκη περιορισμών στο μοντέλο
 - Επιπλέον όροι στην αντικειμενική συνάρτηση
 - Εισαγωγή εκ των προτέρων γνώσης
 - Προτίμηση απλούστερων μοντέλων
 - Μέθοδοι ensemble
 - Συνδυασμός πολλαπλών υποθέσεων για την περιγραφή των δεδομένων εκπαίδευσης

Όροι ποινής

Όροι ποινής (penalties)

- Μείωση χωρητικότητας μοντέλου μέσω προσθήκης όρου ποινής Ω στην αντικειμενική συνάρτηση J
- Από τις πρώτες προσεγγίσεις ομαλοποίησης στο χώρο της μηχανικής μάθησης
 - Χρησιμοποιείται και στα βαθιά δίκτυα
- Πρόβλημα ταξινόμησης: $\tilde{J}(\theta; \mathbf{X}, \mathbf{y}) = J(\theta; \mathbf{X}, \mathbf{y}) + \alpha \Omega(\theta)$
 - \tilde{J} ομαλοποιημένη αντικειμενική συνάρτηση
 - θ χώρος παραμέτρων, \mathbf{X} δεδομένα εκπαίδευσης, \mathbf{y} ετικέτες εξόδου
 - α υπερπαράμετρος που ρυθμίζει τη συνεισφορά του παράγοντα της ομαλοποίησης στην αντικειμενική συνάρτηση
 - Για $\alpha = 0$ δεν έχουμε καθόλου ομαλοποίηση
 - Όσο το α μεγαλώνει, η ομαλοποίηση παίζει μεγαλύτερο ρόλο
- Στην πράξη, η ομαλοποίηση αφορά τα βάρη και όχι τις πολώσεις
 - Ομαλοποίηση στις πολώσεις μπορεί να οδηγήσει σε προβλήματα υποπροσαρμογής
 - $\tilde{J}(w; \mathbf{X}, \mathbf{y}) = J(w; \mathbf{X}, \mathbf{y}) + \alpha \Omega(w)$

'Οροι ποινής

Ομαλοποίηση L^2

Ομαλοποίηση L^2

- Εναλλακτικές ονομασίες
 - Φθορά βαρών (*weight decay*), αμφικλινής παλινδρόμηση (*ridge regression*), κανονικοποίηση *Tikhonov* (*Tikhonov regularization*)
- Προσθήκη όρου ομαλοποίησης βαρών $\Omega(\boldsymbol{\theta}) = \frac{1}{2} \|w\|_2^2 = \frac{1}{2} \mathbf{w}^T \mathbf{w}$ στην J
 - $\tilde{J}(w; \mathbf{X}, \mathbf{y}) = J(w; \mathbf{X}, \mathbf{y}) + \alpha \frac{1}{2} \mathbf{w}^T \mathbf{w}$
- Ενημέρωση βαρών μέσω στοχαστικής κατάβασης κλίσης (SGD)
 - Υπολογισμός κλίσης
 - $\nabla_w \tilde{J}(w; \mathbf{X}, \mathbf{y}) = \nabla_w J(w; \mathbf{X}, \mathbf{y}) + \alpha w$
 - Ενημέρωση βαρών
 - $w^{\tau+1} \leftarrow w^\tau - \epsilon (\nabla_{w^\tau} J(w^\tau; \mathbf{X}, \mathbf{y}) + \alpha w^\tau) \Rightarrow w^{\tau+1} \leftarrow (1 - \epsilon \alpha) w^\tau - \epsilon \nabla_{w^\tau} J(w^\tau; \mathbf{X}, \mathbf{y})$
 - Το αποτέλεσμα είναι να **μειώνεται** («φθείρεται») το εύρος του διανύσματος των βαρών κατά παράγοντα σε κάθε βήμα.

Ομαλοποίηση L^2 : Επίδραση στη διαδικασία μάθησης (1/3)

- Έστω w^* το **διάνυσμα βαρών που ελαχιστοποιεί** την J
- **Αντικατάσταση** της J από την **τετραγωνική** της **προσέγγιση** \hat{J} γύρω από το w^*
 - Ειδικά για προβλήματα **γραμμικής παλινδρόμησης** (*linear regression*) όπου η αντικειμενική συνάρτηση υπολογίζει διαφορές τετραγώνων (π.χ. MSE), η προσέγγιση είναι τέλεια
 - $\hat{J}(w) = J(w^*) + \frac{1}{2} (w - w^*)^T H (w - w^*)$
 - **Δεν υπάρχει** πρωτοβάθμιος όρος μιας εξ' ορισμού είναι **ελάχιστο** και άρα η **κλίση** γύρω από το $w - w^*$ είναι (σχεδόν) **μηδενική**
 - **H : Εσσιανός Πίνακας** (*Hessian Matrix*) όλων των $\frac{\partial^2 J}{\partial w_i \partial w_j}$
 - Επειδή βρισκόμαστε γύρω από ελάχιστο, ο H είναι **Θετικά ημι-καθορισμένος**

Ομαλοποίηση L^2 : Επίδραση στη διαδικασία μάθησης (2/3)

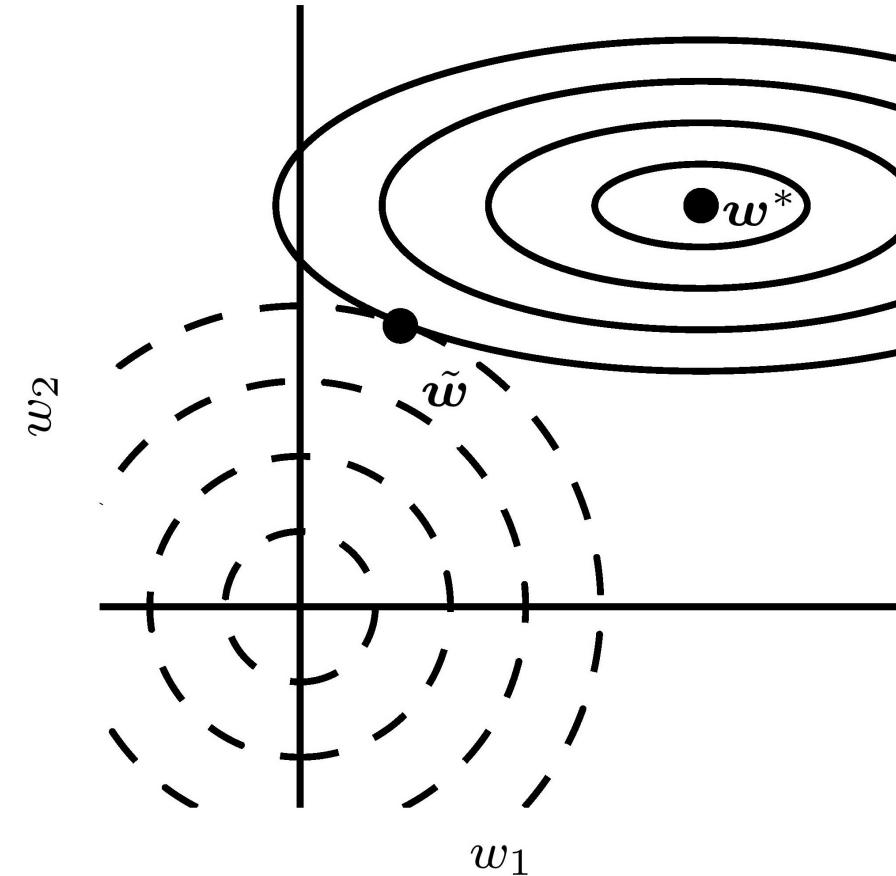
- Η \hat{J} ελαχιστοποιείται στα σημεία όπου η κλίση της $\nabla_w \hat{J}(w; \mathbf{X}, \mathbf{y}) = \mathbf{H}(w - w^*)$ γίνεται ίση με το 0
- Προσθέτοντας τον όρο ποινής $\alpha \frac{1}{2} w^T w$ το τοπικό ελάχιστο αλλάζει και γίνεται πλέον \tilde{w}
 - $\nabla_w \left(\hat{J}(\tilde{w}) + \frac{\alpha}{2} \tilde{w}^T \tilde{w} \right) = 0 \Rightarrow H(\tilde{w} - w^*) + \alpha \tilde{w} = 0 \Rightarrow \tilde{w} = (H + \alpha I)^{-1} H w^*$
- Όταν $\alpha \rightarrow 0$, το \tilde{w} προσεγγίζει το w^*
- Όταν $\alpha \neq 0$, χρησιμοποιούμε αποσύνθεση ιδιοτιμών (eigen decomposition) $H = Q \Lambda Q^T$
 - Εφικτό μιας και H συμμετρικός με πραγματικές τιμές
 - Λ διαγώνιος πίνακας ιδιοτιμών, Q ορθο-κανονικός πίνακας ιδιοδιανυσμάτων
 - $\tilde{w} = Q(\Lambda + \alpha I)^{-1} \Lambda Q^T w^*$

Ομαλοποίηση L^2 : Επίδραση στη διαδικασία μάθησης (3/3)

- Ουσιαστικά το w^* **αναπροσαρμόζεται** στην κατεύθυνση των αξόνων που ορίζονται από τα ιδιοδιανύσματα του H κατά ένα **παράγοντα** $\frac{\lambda_i}{\lambda_i + \alpha}$
 - Για μεγάλες ιδιοτιμές ($\lambda_i \gg \alpha$), η επίδραση της ομαλοποίησης είναι **πολύ μικρή**
 - Για μικρές ιδιοτιμές ($\lambda_i \ll \alpha$), η επίδραση της ομαλοποίησης είναι **πολύ μεγάλη**
 - Συρρικνώνει την επίδραση των αντίστοιχων ιδιοδιανυσμάτων στο 0

Ομαλοποίηση L^2 : 1° Παράδειγμα

- Συνεχείς καμπύλες: Ίδιες τιμές J
- Διακεκομμένες καμπύλες: Ίδιες τιμές \hat{J}
- Σημείο ισορροπίας: \tilde{w}
- 1^η διάσταση: Ιδιοτιμή του **H** χαμηλή
 - Η τιμή της J δεν μεταβάλλεται σημαντικά σε αυτό τον άξονα.
 - Επίδραση ομαλοποιητής **σημαντική**
 - «Τραβάει» το w_1 προς το 0
- 2^η διάσταση: Ιδιοτιμή του **H** υψηλή
 - Η τιμή της J είναι **«ευαίσθητη»** σε **μικρές μεταβολές** του w_2
 - Επίδραση ομαλοποιητής **μικρή**

Ομαλοποίηση L^2 : 2° Παράδειγμα

- Γραμμική Παλινδρόμηση
 - **Συνάρτηση κόστους:** áθροισμα τετραγώνων σφάλματος:
 - $J(\mathbf{w}) = (\mathbf{X}\mathbf{w} - \mathbf{y})^T(\mathbf{X}\mathbf{w} - \mathbf{y})$
 - Βέλτιστο διάνυσμα βαρών: $\mathbf{w}^* = (\mathbf{X}^T\mathbf{X})^{-1}\mathbf{X}^T\mathbf{y}$
 - **Προσθήκη όρου ομαλοποίησης L^2**
 - $J(\mathbf{w}) = (\mathbf{X}\mathbf{w} - \mathbf{y})^T(\mathbf{X}\mathbf{w} - \mathbf{y}) + \frac{\alpha}{2}\mathbf{w}^T\mathbf{w}$
 - Βέλτιστο διάνυσμα βαρών: $\tilde{\mathbf{w}} = (\mathbf{X}^T\mathbf{X} + \alpha\mathbf{I})^{-1}\mathbf{X}^T\mathbf{y}$
 - Ο όρος $\mathbf{X}^T\mathbf{X}$ είναι **ανάλογος** του **πίνακα συνδιασποράς** των χαρακτηριστικών της εισόδου
 - **Διαγώνιες τιμές:** Αντιστοιχούν στη διακύμανση των χαρακτηριστικών της εισόδου
 - Η ομαλοποίηση L^2 **αναγκάζει** τον αλγόριθμο μάθησης να θεωρήσει ότι η είσοδος παρουσιάζει **μεγαλύτερη διακύμανση** και συνεπώς να **μικρύνει** τα **βάρη** εκείνα που εμφανίζουν **μικρότερη συνδιασπορά**.

'Οροι ποινής

Ομαλοποίηση L^1

Ομαλοποίηση L^1

- Προσθήκη όρου ομαλοποίησης βαρών $\Omega(\theta) = \|w\|_1$ στην J
 - Ίσο με το **άθροισμα** των **απόλυτων τιμών** των βαρών
- Ομαλοποιημένη αντικειμενική συνάρτηση
 - $\tilde{J}(w; \mathbf{X}, \mathbf{y}) = J(w; \mathbf{X}, \mathbf{y}) + \alpha \|w\|_1$
- Υπολογισμός κλίσης: $\nabla_w \tilde{J}(w; \mathbf{X}, \mathbf{y}) = \nabla_w J(w; \mathbf{X}, \mathbf{y}) + \alpha \text{sgn}(\mathbf{w})$
- **Διαφορά** ως προς ομαλοποίηση L^2
 - Η συνεισφορά της ομαλοποίησης στην κλίση **δεν** είναι πλέον **ανάλογη** του εύρους w_i της κάθε παραμέτρου, αλλά του προσήμου της
 - Για να προχωρήσουμε, κάνουμε την **επιπλέον παραδοχή** ότι ο εσσιανός πίνακας είναι **διαγώνιος** με $H_{i,i} > 0$
 - Έχουν αφαιρεθεί οι συσχετίσεις μεταξύ των χαρακτηριστικών της εισόδου λ.χ. με την προεπεξεργασία μέσω PCA

Ομαλοποίηση L^1 : Χαρακτηριστικά

- Τετραγωνική προσέγγιση \hat{J} της J
 - $\hat{J}(\mathbf{w}) = J(\mathbf{w}^*) + \sum_i \left[\frac{1}{2} H_{i,i} (\mathbf{w} - \mathbf{w}^*)^2 + \alpha |w_i| \right]$
- Τοπικό ελάχιστο: $\tilde{w}_i = \text{sgn}(w_i^*) \max\left(|w_i^*| - \frac{\alpha}{H_{i,i}}, 0\right)$
 - Όταν $|w_i^*| \leq \frac{\alpha}{H_{i,i}}$, τότε το \tilde{w}_i γίνεται 0
 - Όταν $|w_i^*| > \frac{\alpha}{H_{i,i}}$, τότε το \tilde{w}_i «σύρεται» προς το 0 κατά έναν όρο $\frac{\alpha}{H_{i,i}}$
- Η ομαλοποίηση L^1 οδηγεί σε πιο **αραιές (sparse)** αναπαραστάσεις σε σύγκριση με την L^2
 - Υπό την έννοια ότι **περισσότερες παράμετροι** έχουν **μηδενικές τιμές**
 - Χρησιμοποιείται ως μηχανισμός επιλογής **χαρακτηριστικών (feature selection)**

Χαρακτηριστικά L^1 και L^2 ομαλοποίησης

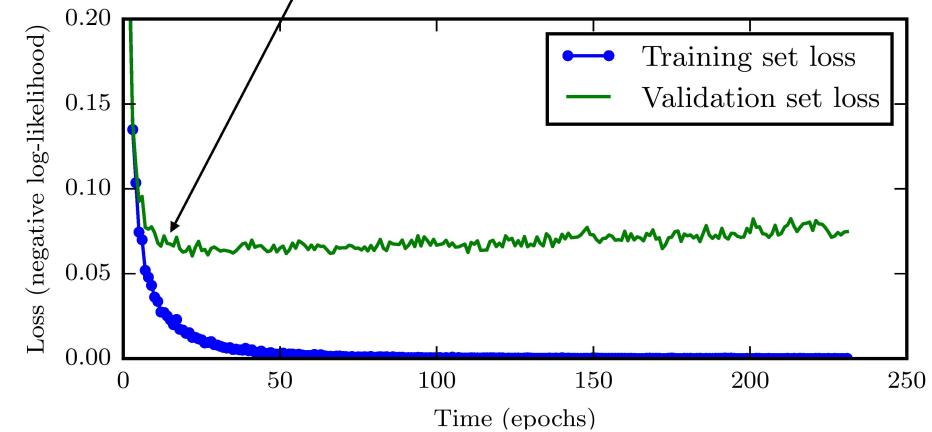
- Είναι ισοδύναμες με την **εκτίμηση της μέγιστης εκ των υστέρων πιθανότητας (MAP)** της Μπεϋζιανής συμπερασματολογίας
- Ομαλοποίηση L^1
 - Εκ των προτέρων πιθανότητα ακολουθεί μια **ισοτροπική κατανομή Laplace**
- Ομαλοποίηση L^2
 - Εκ των προτέρων πιθανότητα ακολουθεί μια **κανονική κατανομή**

Πρώτος Τερματισμός

Πρόωρος Τερματισμός

- Early stopping
- **Αποθήκευση των παραμέτρων του μοντέλου σε κάθε βήμα**
- **Επιστροφή αυτών που εμφανίζουν το χαμηλότερο σφάλμα επαλήθευσης στο τέλος της εκπαίδευσης**

Early stopping: terminate while validation set performance is better

Πρώτος Τερματισμός: Χαρακτηριστικά

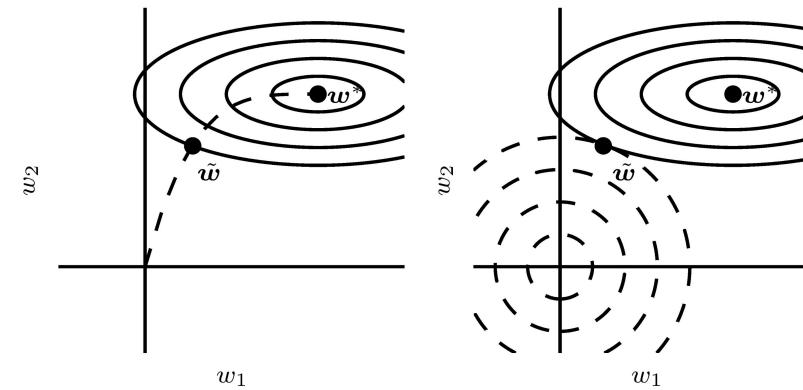
- Από τις πιο διαδεδομένες μορφές ομαλοποίησης στη βαθιά μηχανική μάθηση
 - Λόγω της απλότητας και της αποτελεσματικότητάς της
- Τα **βήματα εκπαίδευσης** γίνονται μια ακόμα **υπερπαράμετρος** της διαδικασίας μάθησης
- **Πλεονεκτήματα**
 - Δεν μεταβάλει καθόλου τη **διαδικασία μάθησης** (αντικειμενική συνάρτηση, σύνολο παραμέτρων κλπ)
 - Μπορεί να χρησιμοποιηθεί **σε συνδυασμό** με άλλες τεχνικές ομαλοποίησης
- **Μειονεκτήματα**
 - Απαιτεί την **αποθήκευση** των **παραμέτρων** του μοντέλου **σε κάθε βήμα εκπαίδευσης**
 - Απαιτεί τη **χρήση** ενός **μέρους** των δεδομένων εκπαίδευσης ως **δεδομένα επαλήθευσης** (*validation data*)

Ομαλοποίηση μέσω Πρόωρου Τερματισμού

- Ο πρόωρος τερματισμός **περιορίζει** την **αναζήτηση** των βέλτιστων παραμέτρων σε ένα **χώρο γύρω από τις αρχικές θ_0**
 - Στην περίπτωση που έχουμε τ βήματα εκπαίδευσης και ρυθμό μάθησης ϵ , το γινόμενο ϵt αποτελεί μια μετρική της **πραγματικής χωρητικότητας** του μοντέλου.
- Στην περίπτωση γραμμικού μοντέλου με τετραγωνική συνάρτηση σφάλματος και **απλή κατάβαση κλίσης**, ο πρόωρος τερματισμός είναι **ισοδύναμος** με την ομαλοποίηση L^2
 - Αντικειμενική συνάρτηση: $\hat{J}(\mathbf{w}) = J(\mathbf{w}^*) + \frac{1}{2}(\mathbf{w} - \mathbf{w}^*)^T \mathbf{H}(\mathbf{w} - \mathbf{w}^*)$
 - Κλίση: $\nabla_{\mathbf{w}} \hat{J}(\mathbf{w}; \mathbf{X}, \mathbf{y}) = \mathbf{H}(\mathbf{w} - \mathbf{w}^*)$

Σύγκριση Πρόωρου Τερματισμού και Ομαλοποίησης L^2

- Ομαλοποίηση L^2
 - Παράμετροι που επηρεάζουν πολύ την αντικειμενική συνάρτηση ομαλοποιούνται λιγότερο
 - Πολλά πειράματα για διαφορετικές τιμές της υπερπαραμέτρου
- Πρόωρος Τερματισμός
 - Παράμετροι που επηρεάζουν πολύ την αντικειμενική συνάρτηση ομαλοποιούνται γρηγορότερα
 - Εύκολος και γρήγορος εντοπισμός του ποσοστού ομαλοποίησης που χρειάζεται, ακολουθώντας την τροχιά της κλίσης

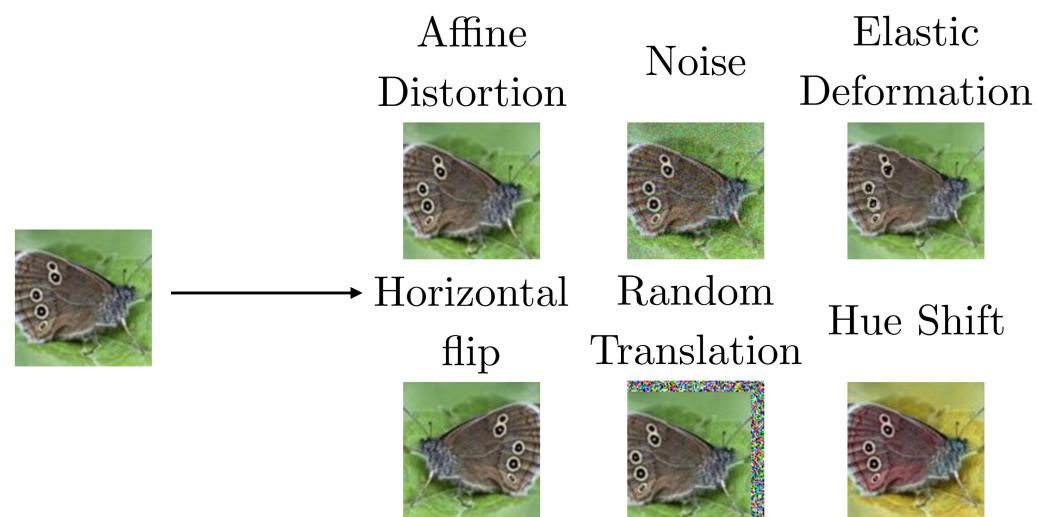

Επαύξηση δεδομένων

Επαύξηση δεδομένων

- Ένα μοντέλο βαθιάς μηχανικής μάθησης μπορεί να γενικεύσει καλύτερα αν του δοθούν **περισσότερα δεδομένα**
- Σε ορισμένες περιπτώσεις μπορούμε να **δημιουργήσουμε «τεχνητά δεδομένα** και να τα προσθέσουμε στο σύνολο εκπαίδευσης
 - λ.χ. σε ένα πρόβλημα ταξινόμησης μπορούμε να παράξουμε **επιπρόσθετα ζεύγη** ($X; y$) **μετασχηματίζοντας** την είσοδο X
 - Μπορούμε επίσης να προσθέσουμε **θόρυβο** στα δεδομένα εισόδου
- **Παράδειγμα: Αναγνώριση αντικειμένων σε εικόνες**
 - **Μετακινώντας** τις εικόνες κατά **ορισμένα pixel** ανά κατεύθυνση έχει δειχθεί ότι **αυξάνει** κατά πολύ τη **δυνατότητα γενίκευσης** των αλγορίθμων μηχανικής μάθησης
 - Χρειάζεται **προσοχή** έτσι ώστε να **μην αλλοιωθεί** η φύση του προβλήματος
 - π.χ. σε ένα πρόβλημα αναγνώρισης χαρακτήρων να μην κάνουμε το 'b' 'd'

Επαύξηση δεδομένων: Παράδειγμα

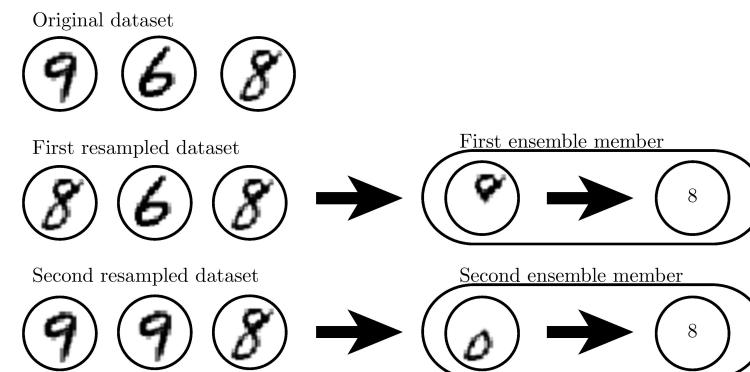
Bagging

Bagging

- Συντομογραφία του *bootstrap aggregating*
- **Μείωση** σφάλματος γενίκευσης μέσω συνδυασμού πολλαπλών μοντέλων
 - Το κάθε ένα εκπαιδεύεται **χωριστά**
 - Τα μοντέλα «Ψηφίζουν» για την έξοδο (*model averaging*)
 - Επίσης αυτές οι στρατηγικές είναι γνωστές και ως **ensemble methods**
- Βασική αρχή: Τα **διαφορετικά μοντέλα** **δεν** θα έχουν όλα **το ίδιο σφάλμα** στο σύνολο ελέγχου
 - k διαφορετικά μοντέλα,
 - e_i το σφάλμα του i -στου μοντέλου
 - Προέρχεται από **κανονική κατανομή** πολλαπλών μεταβλητών με διασπορά $\mathbb{E}[e_i^2] = \nu$ και συνδιασπορά $\mathbb{E}[e_i e_j] = c$

Επεκτάσεις

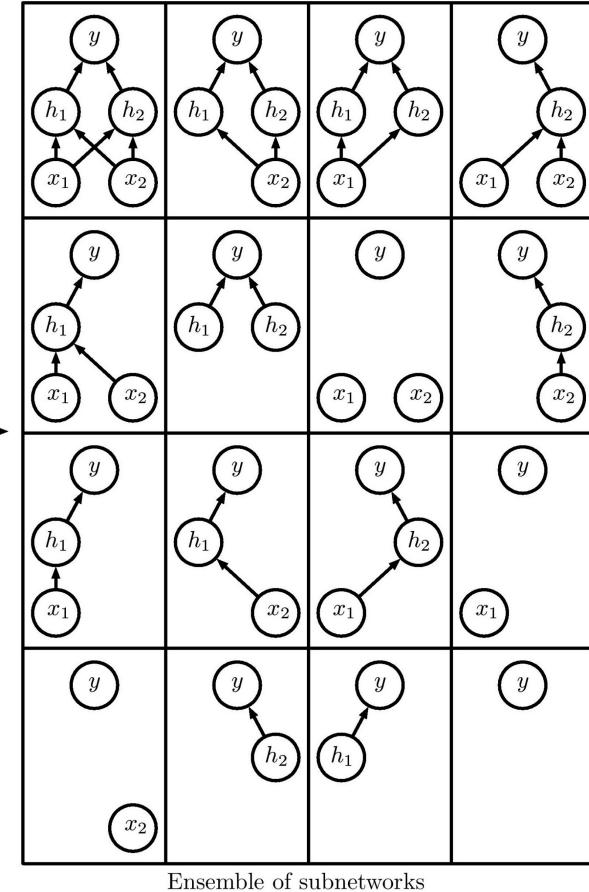
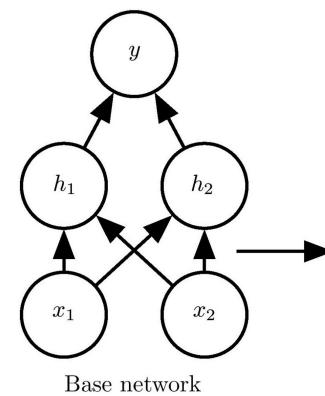
- Γενικότερη μεθοδολογία που **επιτρέπει** την **επαναχρησιμοποίηση** μοντέλων, αλγορίθμων εκπαίδευσης και αντικειμενικών συναρτήσεων
- Κατασκευή **διαφορετικών** συνόλων δεδομένων
 - Μέσω **δειγματοληψίας** με **επανατοποθέτηση**
 - Με αρκετά μεγάλη πιθανότητα, κάθε σύνολο δεδομένων έχει **δείγματα** με **πολλαπλότητα μεγαλύτερη** του **1**, ενώ άλλα δεν υπάρχουν **καθόλου**
 - Κατ' αυτόν τον τρόπο, τα μέλη του ensemble θα εμφανίζουν σφάλματα που είναι **μερικώς ανεξάρτητα** μεταξύ τους

Dropout

Dropout

- Επέκταση του bagging σε πολύ μεγάλα δίκτυα
- Προϋποθέτει την ύπαρξη ενός δικτύου βάσης
- Σχηματίζει και εκπαιδεύει όλα τα πιθανά υποδίκτυα που προκύπτουν από το δίκτυο βάσης
 - Συνήθως επιλέγονται οι κόμβοι εισόδου με πιθανότητα 0.8 και οι κρυφοί κόμβοι με πιθανότητα 0.5

Ομαλοποίηση μέσω Dropout

- Διάνυσμα μάσκας μ ορίζει ποιοι κόμβοι θα συμπεριληφθούν
- Αντικειμενική συνάρτηση $J(\theta, \mu)$
- Εκπαίδευση
 - Ελαχιστοποίηση $\mathbb{E}_\mu J(\theta, \mu)$
 - Περιέχει εκθετικά πολλούς όρους αλλά μπορεί να προσεγγιστεί μέσω δειγματοληψίας του μ
- Ομοιότητες αλλά και ορισμένες διαφορές με bagging
 - Διαμοιρασμός παραμέτρων μεταξύ των υποδικτύων και όχι ανεξάρτητα μοντέλα
 - Ένα μικρό υποσύνολο όλων των πιθανών μοντέλων εκπαιδεύεται κάθε φορά (στο bagging όλα)
- Παραγωγή προβλέψεων
 - Bagging: Αριθμητικός μέσος των κατανομών εξόδου του κάθε μοντέλου: $\frac{1}{k} \sum_{i=1}^k p^{(i)}(y|x)$
 - Dropout: Αριθμητικός μέσος των κατανομών εξόδου του κάθε υπο-δικτύου που ορίζεται από μάσκα μ : $\sum_\mu p(\mu) p(y|x, \mu)$

Βιβλιογραφία

Βιβλιογραφία

- **Πηγή:** *Ian Goodfellow, Yoshua Bengio, Aaron Courville* “Deep Learning” – MIT Press (<https://www.deeplearningbook.org/>)
 - Εισαγωγικές Έννοιες
 - Χωρητικότητα, Υπερπροσαρμογή, υποπροσαρμογή (§5.2, §5.2.1)
 - Ισορροπία Μεροληψίας και Διακύμανσης (§5.4.4)
 - Προσαρμογή (§5.2.2, §7)
 - Ομαλοποίηση μέσω της προσθήκης όρων ποινής (§7.1)
 - Ομαλοποίηση L^2 (§7.1.1)
 - Ομαλοποίηση L^1 (§7.1.2)
 - Πρόωρος Τερματισμός (§7.8)
 - Επαύξηση Δεδομένων (§7.4)
 - Μέθοδοι Ensemble
 - Bagging (§7.11)
 - Dropout (§7.12)
- Επιπλέον πηγή: C. Aggarwal, Neural Networks and Deep Learning (Chapter 4 “Teaching deep learners to generalize”)